

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 18 квітня 2023 р. № 348

Київ

Про затвердження критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та для підтримки середнього та малого підприємництва

Відповідно до підпунктів “а” і “е” пункту 3 статті 262, пункту 1 статті 267 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та частини другої статті 6 Закону України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити такі, що додаються:

критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів;

критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки середнього та малого підприємництва.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2018 р. № 57 “Про затвердження критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 16, ст. 551).

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 квітня 2023 р. № 348

КРИТЕРІЇ

оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам
господарювання для забезпечення розвитку регіонів

1. Ці критерії встановлюють допустимість державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів (далі — державна допомога).

2. У цих критеріях терміни вживаються в такому значенні:

дата надання державної допомоги — дата набрання чинності актом, який надає право на отримання державної допомоги;

допустимі витрати — перелік витрат, що можуть бути відшкодовані отримувачам державної допомоги.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному, Господарському, Цивільному та Податковому кодексах України, Законах України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання”, “Про захист економічної конкуренції”, “Про інноваційну діяльність”, “Про зовнішньоекономічну діяльність”, “Про фінансовий лізинг” та постанові Кабінету Міністрів України від 31 січня 2018 р. № 36 “Про затвердження критеріїв оцінки допустимості державної допомоги на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 14, ст. 473).

3. Дія цих критеріїв не поширюється на державну допомогу:

1) що надається суб'єктам господарювання, які провадять діяльність у металургійній, транспортній, суднобудівній, енергетичній галузях та в галузі вугільної промисловості;

2) що надається суб'єктам господарювання, які перебувають у скрутному становищі;

3) що надається суб'єкту господарювання, який не виконав рішення Уповноваженого органу з питань державної допомоги про повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції (в разі наявності такого рішення), в порядку, передбаченому законодавством про державну допомогу;

4) що надається на експортну діяльність, яка безпосередньо пов'язана з обсягом експорту, створенням та функціонуванням мережі розповсюдження або іншими поточними витратами, пов'язаними з експортною діяльністю;

5) якщо її надання обумовлено виконанням отримувачем державної допомоги — іноземним суб'єктом господарювання обов'язкової вимоги мати головний офіс на території України, вимога мати філію та/або представництво на території України на дату отримання державної допомоги в розпорядження дозволяється;

б) якщо її надання залежить від зобов'язання отримувача державної допомоги використовувати товари (роботи, послуги) вітчизняного виробництва;

7) що надається на переміщення діяльності суб'єкта господарювання між країною — членом Європейського Союзу та Україною (далі — переміщення).

Переміщення вважається таким, що відбулося, якщо виконуються одночасно всі такі умови:

отримувач державної допомоги або суб'єкт господарювання, який пов'язаний з ним відносинами контролю, переміщує ту саму або подібну господарську діяльність, або частину цієї діяльності;

товари (роботи, послуги), що вироблялися/виконувалися/надавалися до переміщення та після нього, повністю або частково використовуються для однієї і тієї ж цілі та задовольняють потреби тієї ж групи споживачів;

втрачаються робочі місця суб'єкта господарювання, який розміщувався у відповідній країні до його переміщення.

4. Ці критерії застосовуються Уповноваженим органом з питань державної допомоги для проведення оцінки допустимості державної допомоги, яка надається з метою забезпечення сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, для стимулювання інвестиційної активності суб'єктів господарювання та сприяння діяльності щодо вироблення суб'єктами господарювання товарів (виконання робіт, надання послуг).

5. Державна допомога надається в будь-якій формі, визначеній Законом України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання”.

6. До категорій отримувачів державної допомоги належать суб'єкти господарювання, що провадять господарську діяльність у будь-якій галузі.

7. Максимальний розмір державної допомоги становить:

для суб'єктів великого підприємництва — до 50 відсотків сукупного розміру допустимих витрат;

для суб'єктів середнього підприємництва — до 60 відсотків сукупного розміру допустимих витрат;

для суб'єктів малого підприємництва — до 70 відсотків сукупного розміру допустимих витрат.

8. Максимальний розмір державної допомоги, що може бути наданий отримувачу державної допомоги, визначається з урахуванням сукупного розміру державної допомоги.

Сукупний розмір державної допомоги, включно з незначною державною допомогою, яка надається отримувачеві державної допомоги на відшкодування тих самих допустимих витрат, розраховується як сума державної допомоги за всіма програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги.

9. Визначення максимального розміру державної допомоги та допустимих витрат здійснюється з урахуванням податків, зборів (обов'язкових платежів).

Допустимі витрати підтверджуються надавачем державної допомоги.

10. Державна допомога, що буде виплачена в майбутньому, у тому числі та, що виплачується кількома частинами, а також допустимі витрати приводяться надавачем державної допомоги у відповідність із їх розміром на момент надання державної допомоги.

11. Державна допомога є допустимою, якщо одночасно виконуються такі вимоги:

1) державна допомога має стимулюючий ефект. Державна допомога вважається такою, що має стимулюючий ефект, якщо:

отримувач державної допомоги звернувся за державною допомогою до початку робіт над проектом, який реалізується із залученням державної допомоги (далі — інвестиційний проект) чи провадженням діяльності або має підтвердження того, що право на отримання державної допомоги надано до початку робіт над проектом чи провадженням діяльності;

звернення про отримання державної допомоги містить, зокрема, назву та категорію суб'єкта господарювання (малого, середнього або великого підприємництва), опис проекту, включно з датою його початку та припинення, місцезнаходження інвестиційного проекту, перелік необхідних витрат, форму та обсяг державної допомоги;

у разі надання державної допомоги суб'єктам великого підприємництва поза межами програми державної допомоги надавач державної допомоги підтверджує на підставі наданої отримувачем державної допомоги документації, що державна допомога приведе до реалізації інвестиційного проекту чи провадження діяльності, який не реалізувався/яка не провадилася би у відповідному регіоні або який був/яка була б недостатньо прибутковим/прибутковою для отримувача в такому регіоні за відсутності державної допомоги.

До державної допомоги у формі податкових заходів вимоги, передбачені абзацами другим — четвертим цього підпункту, не застосовуються.

Державна допомога у формі податкових заходів вважається такою, що має стимулюючий ефект, якщо право на отримання державної допомоги надано:

до початку робіт над інвестиційним проектом чи провадженням діяльності, за винятком випадків, де діяльність вже охоплювалася попередніми програмами підтримки у формі податкових заходів;

відповідно до об'єктивних критеріїв без подальших дискреційних дій надавача державної допомоги.

Інвестиційний проект вважається розпочатим, а діяльність такою, що провадиться, якщо наявна хоча б одна з таких ознак:

отримувач державної допомоги розпочав будівельні роботи, пов'язані з інвестиціями; або

отримувач державної допомоги взяв на себе зобов'язання, підтвержені офіційними юридичними документами, щодо замовлення устаткування (обладнання); або

отримувач державної допомоги взяв на себе будь-яке інше зобов'язання, внаслідок якого інвестиції не можуть бути приведені до початкового стану.

Отримання прав на земельну ділянку, у тому числі її купівля, та підготовчі роботи, зокрема, такі як отримання дозволів та проведення попередніх техніко-економічних досліджень, не вважаються початком робіт над інвестиційним проектом чи провадженням діяльності.

У разі приєднання одного суб'єкта господарювання до іншого початком робіт над інвестиційним проектом вважається придбання активів, безпосередньо пов'язаних із суб'єктом господарювання, який приєднується;

2) державна допомога спрямовується на відшкодування суб'єктам господарювання допустимих витрат, які пов'язані з:

а) інвестиціями в:

права власності на результати інтелектуальної діяльності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності, право користування майном та майновими правами, набуті в установленому законодавством порядку (далі — нематеріальні активи);

основні засоби (далі — матеріальні активи).

Зазначені інвестиції повинні бути початковими, тобто відповідати одній з таких умов (далі — початкові інвестиції):

створення нового суб'єкта господарювання або запровадження нового виробництва;

розширення можливостей вже наявних виробничих потужностей;

диверсифікація асортименту товарів (робіт, послуг), які попередньо не вироблялися/пропонувалися/виконувалися;

фундаментальна зміна в загальному виробничому процесі товару (робіт, послуг);

придбання активів, що належать суб'єкту господарювання, діяльність якого буде припинено в разі непридбання його активів. Придбання акцій суб'єкта господарювання не є початковими інвестиціями.

Умови початкових інвестицій не застосовуються, якщо отримувач державної допомоги розміщує придбані активи не у власних приміщеннях, а в приміщеннях своїх постачальників, і виконуються одночасно такі умови:

постачальник розташований на території України;

матеріальні/нематеріальні активи використовуються протягом періоду обслуговування діяльності не менше п'яти років (для суб'єктів великого підприємництва) та не менше трьох років (для суб'єктів середнього та малого підприємництва);

матеріальні/нематеріальні активи обслуговують діяльність, що безпосередньо пов'язана з виробничим процесом, заснованим на початкових інвестиціях;

постачальник не отримує державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів, зокрема для підтримки середнього та малого підприємництва;

б) виплатою заробітної плати, що виникає у разі створення нових робочих місць в результаті залучення інвестицій, розрахованою протягом двох років.

У разі покриття за рахунок державної допомоги витрат на виплату заробітної плати отримувач державної допомоги повинен одночасно забезпечувати:

здійснення інвестицій, що привело до збільшення штатних одиниць відповідного отримувача державної допомоги порівняно із середнім показником за останні 12 місяців (у разі ліквідації робочих місць протягом такого періоду їх кількість визначається з огляду на загальну кількість нових робочих місць);

заповнення вакансій протягом трьох років із моменту створення відповідного робочого місця;

збереження створених робочих місць протягом п'яти років (для суб'єктів великого підприємництва) і протягом трьох років (для середнього та малого підприємництва) з дати зайняття посади;

в) поєднанням витрат, визначених підпунктами “а” та “б” цього підпункту, за умови неперевищення їх обсягу, залежно від того, яка категорія витрат є більшою;

3) надавач державної допомоги після прийняття рішення про надання державної допомоги на власному офіційному веб-сайті оприлюднює таку інформацію:

мета державної допомоги;

підстави надання державної допомоги;

строк надання державної допомоги;

найменування отримувача державної допомоги, його категорія (мале, середнє або велике підприємництво);

загальний обсяг державної допомоги та її частка в загальному бюджеті діяльності чи робіт, на які надається державна допомога.

Зазначена інформація повинна бути доступною для громадськості без обмежень та зберігатися в надавача державної допомоги протягом десяти років.

12. Інвестиції в матеріальні активи можуть включати витрати, пов'язані з:

орендою землі та будівель, строк оренди яких становить не менше п'яти років із дня очікуваного завершення реалізації інвестиційного проекту для суб'єктів великого підприємництва або не менше трьох років — для суб'єктів середнього та малого підприємництва;

орендою майна у разі, коли така оренда здійснюється у формі фінансового лізингу, за якого на отримувача державної допомоги покладається обов'язок придбання майна після завершення строку фінансового лізингу (крім оренди землі та будівель).

13. За рахунок державної допомоги покриваються витрати на інвестиції в нематеріальні активи, які:

використовуватимуться виключно на виробництві, для цілей якого отримано державну допомогу;

можуть бути амортизовані;

придбані на ринкових умовах у третіх осіб, що не пов'язані з покупцем відносинами контролю;

будуть включені до активів отримувача державної допомоги;

залишаються пов'язаними з інвестиційним проектом, для якого надається державна допомога, не менше п'яти років для суб'єктів великого підприємництва або трьох років для суб'єктів середнього та малого підприємництва;

для суб'єктів великого підприємництва не перевищують 50 відсотків загального обсягу допустимих витрат, що можуть покриватися за рахунок державної допомоги.

14. Не є допустимою державна допомога, спрямована на:

інвестиції на перенесення активів без виконання вимог, передбачених у підпункті “а” підпункту 2 пункту 11 цих критеріїв;

звичайне оновлення виробничого процесу.

15. Максимальний розмір державної допомоги для реалізації інвестиційного проєкту, за яким допустимі витрати перевищують суму, еквівалентну 50 млн євро, розмір яких визначається за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання такої допомоги, та здійснюється інвестиція одним отримувачем державної допомоги з урахуванням відносин контролю, розраховується за такою формулою:

$$M = R \times (A + 0,5 \times B + 0,34 \times C),$$

де M — максимальний розмір державної допомоги;

R — максимально допустима державна допомога, $R = 0,5$;

A — частина допустимих витрат у сумі, еквівалентній 50 млн. євро за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання державної допомоги;

B — частина допустимих витрат, що перевищує суму, еквівалентну 50 млн. євро, але не більш як 100 млн. євро за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання державної допомоги;

C — частина допустимих витрат, що перевищує суму, еквівалентну 100 млн. євро за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання державної допомоги.

16. Будь-які початкові інвестиції, пов'язані з тією ж чи аналогічною діяльністю, розпочатою одним і тим самим отримувачем державної допомоги протягом трьох років із дати початку робіт щодо інших допоміжних інвестицій на території України, вважаються частиною єдиного інвестиційного проєкту.

Для розрахунку обсягу єдиного інвестиційного проєкту застосовується офіційний валютний курс Національного банку, встановлений на дату надання державної допомоги для першого інвестиційного проєкту.

Інвестиції приводяться у відповідність із їх розміром надавачем державної допомоги на момент надання державної допомоги для першого інвестиційного проєкту.

Збільшення допустимих витрат інвестиційного проекту під час його реалізації (після початку робіт) не може призвести до збільшення загальної суми державної допомоги, що надається, навіть якщо допускається більший максимальний розмір державної допомоги в регіоні, де здійснюються інвестиції.

У разі зниження допустимих витрат інвестиційного проекту під час його реалізації сума наданої державної допомоги з метою забезпечення дотримання максимального розміру державної допомоги зменшується.

17. Інвестиції та нові робочі місця повинні бути збережені отримувачами державної допомоги у відповідному регіоні не менше п'яти років (для суб'єктів великого підприємництва) та трьох років (для суб'єктів середнього та малого підприємництва) після завершення здійснення інвестицій.

18. Отримувач державної допомоги під час реалізації інвестиційного проекту зобов'язаний зробити фінансовий внесок у розмірі не менше 25 відсотків витрат на його реалізацію за рахунок власних ресурсів або шляхом залучення зовнішнього фінансування без будь-якої державної підтримки.

19. Придбання активів для реалізації інвестиційного проекту та/або провадження діяльності отримувачем державної допомоги повинно здійснюватися на ринкових умовах у суб'єктів господарювання, які не пов'язані відносинами контролю з покупцем. Придбані активи повинні бути новими, винятком є покупки — суб'єкти середнього та малого підприємництва, а також активи у вигляді цілісного майнового комплексу.

20. У разі надання державної допомоги суб'єктам великого підприємництва на запровадження змін виробничого процесу розмір витрат на реалізацію інвестиційного проекту повинен перевищувати суму амортизації активів, пов'язаних із діяльністю, яка підлягає модернізації, протягом попередніх трьох фінансових років.

21. У разі надання державної допомоги на диверсифікацію виробництва діючого суб'єкта господарювання розмір витрат на реалізацію інвестиційного проекту повинен на 200 відсотків перевищувати балансову вартість активів, які повторно використовуються, відповідно до даних фінансового року, що передував початку робіт.

22. У разі коли державна допомога надається за таких умов:

отримувач державної допомоги не може довести, що державна допомога не буде спрямована на переміщення відповідно до пункту 3 цих критеріїв; або

максимальний розмір державної допомоги для реалізації інвестиційного проекту розрахований відповідно до формули, зазначеної в пункті 15 цих критеріїв, за яким допустимі витрати перевищують

100 млн. євро за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання державної допомоги, то:

1) надавач державної допомоги додатково обґрунтовує досягнення цілі регіонального розвитку шляхом прямих (створенням робочих місць тощо) або непрямих (місцевими інноваціями тощо) показників, зокрема:

збільшенням кількості робочих місць, безпосередньо створених за рахунок інвестиції, з урахуванням необхідного рівня кваліфікації;

збільшенням кількості нових робочих місць, які можуть бути створені в локальній мережі (суб) постачальників, сприяючи кращій інтеграції інвестицій у відповідний регіон;

зобов'язанням отримувача державної допомоги розпочати професійне навчання своїх працівників без залучення на такі заходи додаткової державної допомоги на їх професійну підготовку;

економією на масштабі або іншому внеску в регіональний розвиток, зокрема внаслідок об'єднання однієї галузі, що приводить до підвищення її ефективності;

інвестиціями у високотехнологічні галузі, що передбачають передачу технологій до регіону, у якому здійснюється інвестиція;

внеском інвестиційного проекту в здатність регіону створювати нові технології завдяки місцевим інноваціям, зокрема завдяки співпраці нового виробничого підприємства з місцевими закладами вищої освіти;

довготривалим інвестуванням у регіон отримувачем державної допомоги;

2) надавач державної допомоги додатково обґрунтовує, що державна допомога є відповідним засобом стимулювання регіонального розвитку для вирішення мети надання державної допомоги, а саме:

визначено фактори, що стримують регіональний розвиток, та конкретні перешкоди для суб'єктів господарювання, що працюють у регіоні, та встановлено, якою мірою фактори, що стримують регіональний розвиток, також можуть бути успішно вирішені іншими заходами, які не стосуються державної допомоги;

обґрунтовано те, що обрана форма державної допомоги є найкращим засобом впливу на інвестиції чи рішення щодо вибору місцезнаходження об'єкта інвестицій.

23. Державна допомога, передбачена в пункті 22 цих критеріїв, обмежується необхідним мінімумом на основі підходу чистої доданої вартості.

Підхід чистої доданої вартості передбачає, що максимальна сума державної допомоги відповідає чистим витратам на реалізацію інвестицій на відповідній території порівняно з таким же інвестиційним проектом,

який реалізується без державної допомоги, та проведення аналізу за одним із таких методів:

1) інвестиційне рішення — це метод, за яким розмір державної допомоги не повинен перевищувати мінімуму, необхідного для того, щоб зробити інвестиційний проект достатньо прибутковим, а саме, інвестиційний проект не повинен призводити до отримання прибутку отримувачем державної допомоги вищого, ніж його отримують у звичайних ринкових умовах інші суб'єкти господарювання цієї галузі, які не отримали державної допомоги; при цьому державна допомога не надається на реалізацію інвестиційного проекту на товарному ринку, який неспроможний забезпечити сталий розвиток суб'єктів господарювання, у тому числі через суттєву збитковість;

2) рішення щодо розташування — це метод, за яким розмір державної допомоги не повинен перевищувати різниці між чистою теперішньою вартістю інвестицій на території, на якій розміщується інвестиційний проект, який фінансується за рахунок державної допомоги, та чистою теперішньою вартістю в іншому регіоні. Всі відповідні витрати та прибутки повинні бути враховані, зокрема, адміністративні витрати, транспортні витрати, витрати на професійну підготовку працівників, які не покриваються державною допомогою, а також різниця в оплаті праці. Під час розрахунку не враховується державна допомога, що надається в іншому регіоні.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 квітня 2023 р. № 348

КРИТЕРІЇ
оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам
господарювання для підтримки середнього
та малого підприємництва

1. Ці критерії встановлюють допустимість державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки суб'єктів середнього та малого підприємництва (далі — державна допомога).

2. У цих критеріях терміни вживаються в такому значенні:

дата надання державної допомоги — дата набрання чинності актом, який надає право на отримання державної допомоги;

допустимі витрати — перелік витрат, що можуть бути відшкодовані отримувачам державної допомоги.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному, Господарському, Цивільному та Податковому кодексах України, Законах України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання”, “Про захист економічної конкуренції”, “Про зовнішньоекономічну діяльність”, “Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні”, “Про інноваційну діяльність” та постановах Кабінету Міністрів України від 31 січня 2018 р. № 36 “Про затвердження критеріїв оцінки допустимості державної допомоги на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 14, ст. 473) та від 24 січня 2020 р. № 28 “Про надання фінансової державної підтримки” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 12, ст. 489; 2023 р., № 33, ст. 1763).

3. Дія цих критеріїв не поширюється на державну допомогу:

1) що надається суб'єктам господарювання, які перебувають у скрутному становищі, за винятком програм державної допомоги для підтримки новоствореного бізнесу (далі — стартап), за умови, що такі програми не створюють для суб'єктів господарювання, що перебувають у скрутному становищі, більш сприятливих умов, порівняно з іншими суб'єктами господарювання;

2) що надається суб'єкту господарювання, який не виконав рішення Уповноваженого органу з питань державної допомоги про повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції (у разі наявності такого рішення), у порядку, передбаченому законодавством про державну допомогу;

3) що надається на експортну діяльність, яка безпосередньо пов'язана з обсягом експорту, створенням та функціонуванням мережі розповсюдження або іншими поточними витратами, пов'язаними з експортною діяльністю;

4) якщо її надання обумовлено виконанням отримувачем державної допомоги — іноземним суб'єктом господарювання обов'язкової вимоги мати головний офіс на території України, вимога мати філію та/або представництво на території України на дату отримання державної допомоги в розпорядження дозволяється;

5) якщо її надання залежить від зобов'язання отримувача державної допомоги використовувати товари (роботи, послуги) вітчизняного виробництва.

4. Ці критерії застосовуються Уповноваженим органом з питань державної допомоги для проведення оцінки допустимості державної допомоги, яка надається з метою створення сприятливих умов для розвитку суб'єктів середнього та малого підприємництва та сприяння провадженню їх господарської діяльності з виробництва ними товарів (виконання робіт, надання послуг).

5. Державна допомога, крім державної допомоги для підтримки стартапів, надається в будь-якій формі, визначеній Законом України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

Державна допомога для підтримки стартапів надається у формі: кредитів на пільгових умовах; гарантій; грантів.

6. Після прийняття рішення про надання державної допомоги надавач державної допомоги на власному офіційному веб-сайті оприлюднює таку інформацію:

мета державної допомоги;

підстави надання державної допомоги;

строк надання державної допомоги;

найменування отримувача державної допомоги, його категорія (мале, середнє або велике підприємництво);

загальний обсяг державної допомоги та її частка в загальному бюджеті діяльності чи робіт, на які надається державна допомога.

Зазначена інформація повинна бути доступною для громадськості без обмежень та зберігатися в надавача державної допомоги протягом десяти років.

7. До категорій отримувачів державної допомоги належать суб'єкти середнього та малого підприємництва, що провадять діяльність у будь-якій галузі.

8. Максимальний розмір державної допомоги становить:

на покриття витрат на консультаційні послуги — до 50 відсотків таких витрат;

на покриття витрат, пов'язаних з участю в ярмарках, — до 50 відсотків таких витрат.

9. Максимальний розмір державної допомоги для підтримки стартапів:

1) у формі кредитів на пільгових умовах:

строком на десять років становить 2 млн. євро обсягу кредиту за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання державної допомоги;

строком від п'яти до десяти років визначається як добуток наведеного значення максимального розміру державної допомоги та співвідношення десяти років і фактичного строку кредиту;

строком до п'яти років визначається на рівні максимального значення розміру державної допомоги у формі кредитів строком на п'ять років;

2) у формі гарантій:

строком на десять років становить 3 млн. євро гарантованої суми за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання державної допомоги;

строком від п'яти до десяти років визначається як добуток наведеного значення максимального розміру державної допомоги та співвідношення десяти років і фактичного строку дії гарантії;

строком до п'яти років визначається на рівні максимального розміру гарантованої суми для гарантій строком на п'ять років.

Розмір гарантії без урахування гарантованої суми з обслуговування кредиту не повинен перевищувати 80 відсотків розміру кредиту;

3) у формі грантів становить до 800 тис. євро за офіційним валютним курсом Національного банку, встановленим на дату надання державної допомоги.

10. Для стартапів, що належать до суб'єктів малого підприємництва та інноваційних підприємств, максимальний розмір державної допомоги, зазначений у пункті 9 цих критеріїв, може бути подвоєний.

Суб'єкт господарювання може отримати державну допомогу через сукупність форм державної допомоги, зазначених у пункті 9 цих критеріїв, за умови, що частка суми, наданої через одну форму державної допомоги, обчислена на основі максимальної суми допомоги, дозволеної для цієї форми, береться для обліку, щоб визначити залишкову частку

максимальної суми державної допомоги, дозволеної для інших форм, що входять до складу такої змішаної форми.

11. Максимальний розмір державної допомоги, що може бути наданий отримувачу державної допомоги, визначається з урахуванням сукупного розміру державної допомоги.

Сукупний розмір державної допомоги, включно з незначною державною допомогою, яка надається отримувачеві державної допомоги на відшкодування тих самих допустимих витрат, розраховується як сума державної допомоги за всіма програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги.

12. Визначення максимального розміру державної допомоги та допустимих витрат здійснюється з урахуванням податків, зборів (обов'язкових платежів).

Допустимі витрати підтверджуються надавачем державної допомоги.

13. Державна допомога, що буде виплачена в майбутньому, у тому числі та, що виплачується кількома частинами, а також допустимі витрати приводяться надавачем державної допомоги у відповідність з їх розміром на момент надання державної допомоги.

14. Державна допомога є допустимою, якщо вона спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання допустимих витрат, що пов'язані з:

1) консультаційними послугами, які надаються зовнішніми консультантами (за винятком послуг, пов'язаних із звичайними операційними витратами суб'єктів господарювання, таких як послуги з податкових консультацій, регулярних юридичних послуг та консультаційних послуг, пов'язаних із рекламою);

2) участю в ярмарках, а саме: витрати на оренду, встановлення та експлуатацію стенда для участі в будь-якому конкретному ярмарку чи виставці, витрати на проїзд та проживання працівників, які беруть участь у ярмарку, транспортні та страхові витрати;

3) підтримкою стартапів.
